

Възможно е районът да е обитаван преди това от турско (алианско) население, което да е имало и свой храм.

Колкото и нелогично да изглеждат нещата на пръв поглед, е видно, че е налице специфична динамика на сакралност и в ситуацията на Текята край с. Научен, съотносима с разгледания горе модел на сакралност край с. Чинтулово.

Сборът на селото е Св.св. Константин и Елена, параклисът е със същите патрони (друг християнски храм - черква в селото няма), но на Илинден се правят курбани и се осъществява масово празнуване. И тук припомням цитираните предания за огъня, който се движи между тях в триъгълник, за свирнята на Свети Илия с кавал и танца на Света Елена, мотивиращи връзката между Светиилийските възвишения, Текята край Научен и Текето и манастира Свети Илия край с. Чинтулово. И на трите места има теке (или наименование на местност), има манастир с име Свети Илия (на Ада тепе и край Чинтулово, а край Научен - празник на Илинден. Но засега името на патрон на теке е запазено само на Ада тепе - Муса Чобан, или Кадемли боба. Там е и гробът му, който е лечебен. Гробове има и на другите две места и те са лечебни, но вече на християнски светци - на Свети Илия (а вече и на Свети Димитър) върху старото теке (вече параклис) край Чинтулово и на Света Елена край Научен. Сред местното население около Ада тепе битува знание, че там е манастирът Свети Илия. И на трите места се осъществяват масови посещения чрез събори на определени празници.

От изложението дотук е видно, че и в трите сакрални топоса има достатъчно белези, които говорят за плътно семантично сходство, отвеждащо и към идеята за връзка между тях. А Светиилийските възвишения (Ада тепе) с всичкия динамичен хронотоп върху тях представляват мощен центроорганизиращ пространството сакрален топос, чрез който се мотивира жизнеността на други сакрални топоси - припомням мотивите за пътуващия огън към Текята при с.